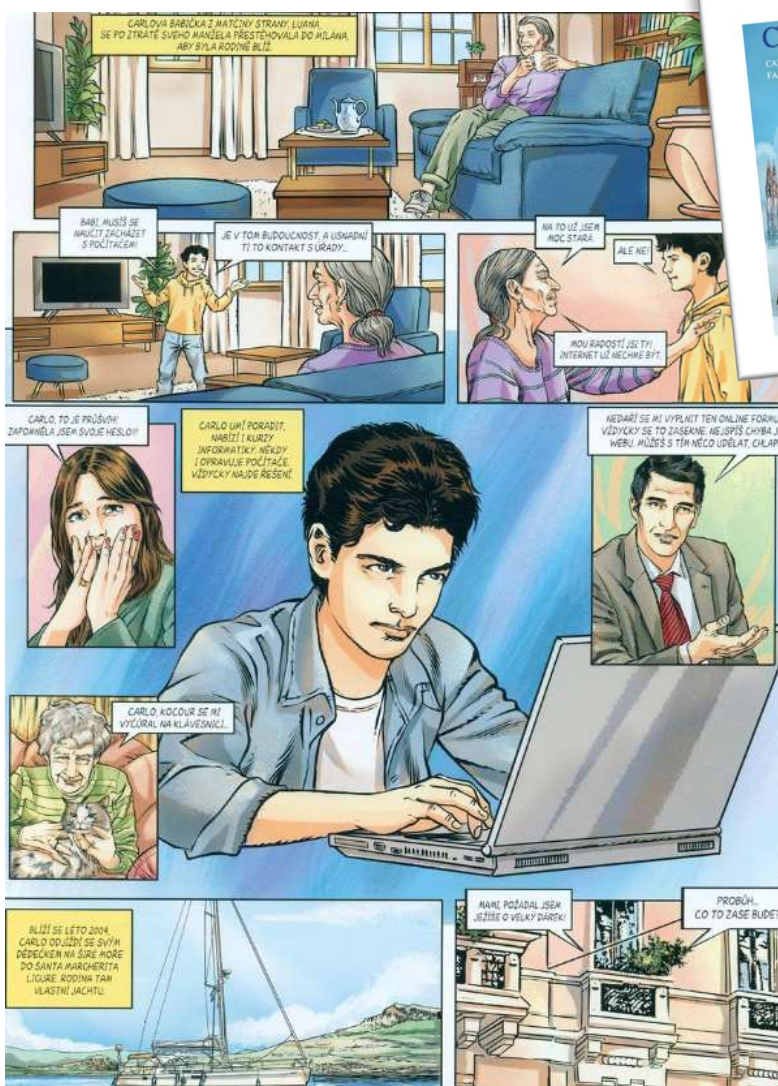

Carlo Acutis

Carlo Acutis byl italský student gymnázia a amatérský programátor. **Zemřel v útlém věku 12. října 2006** na leukémii a **blahosladený byl 10. října 2020** jako nemladší člověk v historii.

Na jeho tělu nejsou ani po čtrnácti letech od smrti patrné **žádné známky rozkladu**.

6.10. 2024
28. neděle v mezidobí
cyklus B

Mariánek

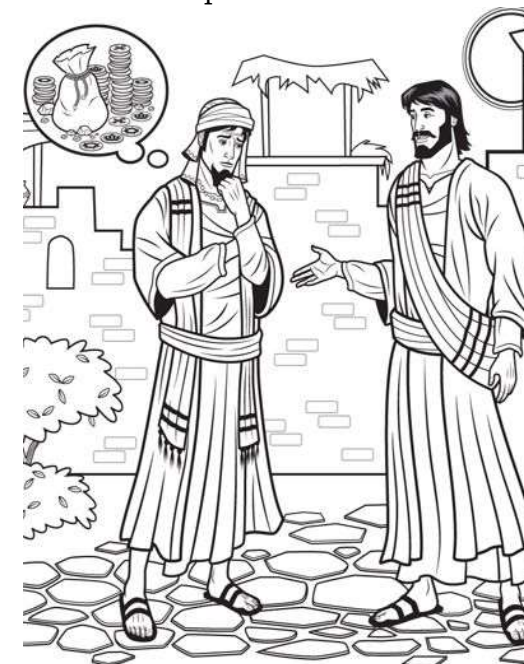
týdeníček dětí farnosti
Nanebevzetí Panny Marie v Kladně

Když se jednou chystal Ježíš na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk, poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře, co musím dělat, abych mohl přijít do nebe?“

Pán Ježíš mu odpověděl: „Musíš poslouchat přikázání: Nezabiješ, nepokradeš, nebudeš lhát, nebudeš podvádět, poslouchej svého otce i matku!“

Ten člověk mu na to řekl: „Mistře, to všechno jsem odmalička zachovával.“ Pán Ježíš se na něho s láskou podíval a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a peníze rozdej chudým. Potom budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě.“

Ten člověk zesmutněl a zarmoucen odešel, protože měl mnoho majetku. Pán Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: „Jak těžko vejdu do Božího království ti, kdo jsou bohatí. Spíš projde velbloud uchem jehly, než vejde bohatý do Božího království.“

NEDĚLNÍ TÉMA

Byla jednou jedna straka. Byl to krásný, čilý a zvědavý ptáček. Létala po lese, přátelila se s ostatními zvířátky a byla šťastná.

Jednoho dne však vletla do komnaty zlého kouzelníka a spatřila tam třpytivý náhrdelník. Uchopila ho do zobáčku, ale nemohla s ním odletět, protože byl moc těžký. Tak s ním jenom poskakovala po místnosti. Najednou uslyšela, jak se blíží černokněžník. Chtěla utéct, ale náhrdelník ji tolik lákal, že se ho nedokázala zříct. Když kouzelník vkročil do komnaty, uviděl ji, jak zápolí s třpytivou cetkou. Jeho sluha se hned ptal: „Mám podat klec, abychom ji uvěznili?“ Černokněžník chvíli pozoroval straku a pak se ošklivě ušklíbl: „Klece nebude třeba. Ta už se na svobodu nedostane. Je okouzlena mým náhrdelníkem, a to ji už nikdy nedovolí vzlétnout.“

A tak straka žila v temné komnatě, sama, bez přátel a krásy světa.

Jedné noci se však strhla bouře. Vítr zlámal vysoké temné stromy kolem hradu, a když se ráno roztáhly mraky, zasvítilo na obloze zářící slunce. Poté, co straka spatřila jeho nádherný třpyt a jas, přestal ji náhrdelník zajímat. Roztáhla křídla a vydala se za sluníčkem. Vrátila se zpět ke šťastnému životu. Byla opět svobodná.

Tím sluncem je pro nás milující pohled Pána Ježíše, kterým se dívá na každého z nás. Volá nás, abychom se nenechali spoutat různými věcmi, ale abychom naplno žili ve světě, který nám svěřil do péče.

Ježíš touží, bychom žili s Ním a trávili s Ním čas. Jak? Zkusme se někdy vystavit Ježíši jako slunci, aby na nás mluvil, aby nás mohl ozařovat. Tomu se někdy také říká modlitba.

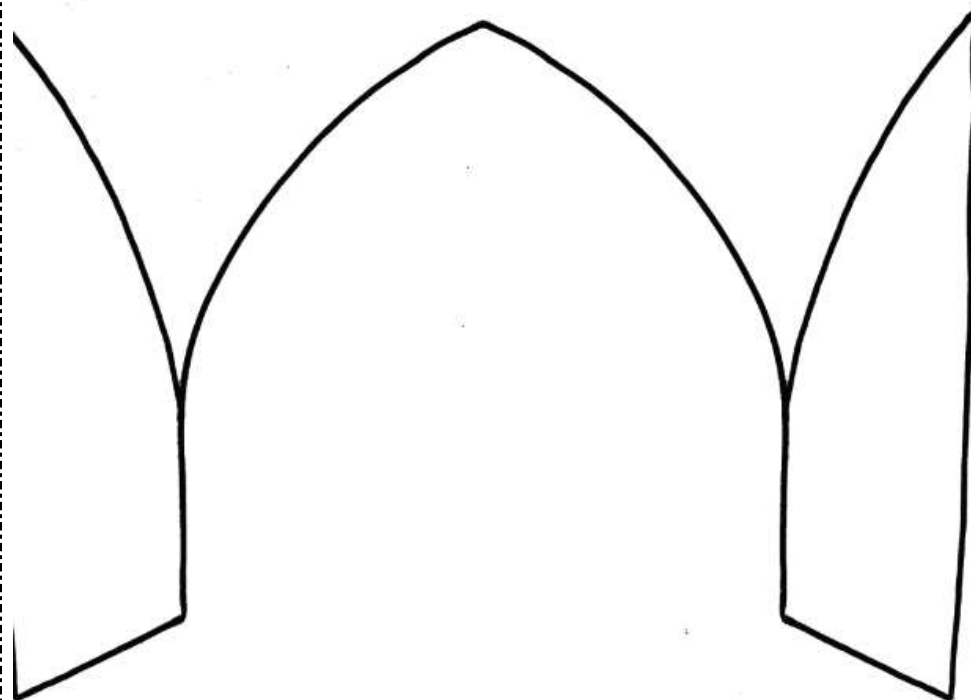
Omalovánka

1. čtení: *Mdr 7,7-11*
2. čtení: *Žid 4,12-13*
- Evangelium: *Mk 10,17-30*

Ježíš na něho pohlédl s láskou a řekl mu: „Jedno ti schází: Jdi, prodej všechno, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pak přijď a následuj mě!“

Zkuste nakreslit, jak si představujete poklad, který na vás čeká v nebi.

